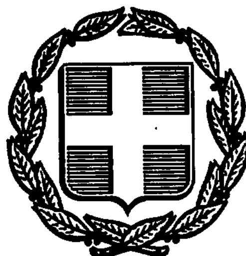

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1991	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 173

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1970

Κύρωση Συμφωνίας για συνεργασία στον τομέα του τουρισμού μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 26 Νοεμβρίου 1987 μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για συνεργασία στον τομέα του τουρισμού, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Για Συνεργασία στον τομέα του τουρισμού μεταξύ
της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και
της Κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας στο εξής αναφερόμενες σαν "τα Συμβαλλόμενα Μέρη"

- οδηγούμενες από την επιθυμία να ενδυναμώσουν τις φιλικές σχέσεις μεταξύ των χωρών τους και να προάγουν την κοινή κατανόηση μεταξύ των λαών τους,
- επιθυμώντας να επεκτείνουν τη συνεργασία τους στον τομέα του τουρισμού πάνω σε βάση ισότητας και αμοιβαίας ωφέλειας,
- λαμβάνοντας υπόψη το πνεύμα της Τελικής Πράξης της Συνδιάσκεψης για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη που υπογράφηκε στο Ελσίνκι την 1η Αυγούστου 1975,
- λαμβάνοντας υπόψη το πνεύμα της Δήλωσης της Μανίλα για τον Παγκόσμιο Τουρισμό που υιοθετήθηκε από τη Συνδιάσκεψη Παγκόσμιου Τουρισμού του 1980,

συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα επιδείξουν ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη και επέκταση των τουριστικών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών με σκοπό οι λαοί τους να γνωρίσουν καλύτερα τη ζωή, ιστορία και πολιτισμό ο ένας του άλλου.

Άρθρο 2

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα αγωνιστούν για να προάγουν την ανάπτυξη του τουρισμού, ειδικότερα του οργανωμένου τουρισμού, μεταξύ των δύο χωρών και θα ενθαρρύνουν ενεργά τη δημιουργία σχέσεων μεταξύ των οργανισμών τουρισμού, τουριστικών ενώσεων και οργανώσεων των δύο χωρών και την πραγματοποίηση τουριστικών ανταλλαγών.

Άρθρο 3

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα απλοποιήσουν τις διαδικασίες ταξιδιών σύμφωνα με τις διατάξεις και τους κανονισμούς που ισχύουν στις χώρες τους ώστε η τουριστική κίνηση μεταξύ των δύο χωρών να αναπτυχθεί περαιτέρω.

Άρθρο 4

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα επιδιώξουν να αναπτύξουν τον οργανωμένο τουρισμό μεταξύ των δύο χωρών και θα ενθαρρύνουν τους ταξιδιωτικούς οργανισμούς τους να αυξήσουν τη συνεργασία τους στις τρίτες χώρες με σκοπό να πραγματοποιήσουν κοινά προγράμματα για τουρίστες.

Άρθρο 5

Για την παροχή των κατάλληλων πληροφοριών στον

πληθυσμό της χώρας τους σχετικά με τις τουριστικές δυνατότητες στην άλλη χώρα, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα προάγουν την αμοιβαία ανταλλαγή τουριστικών πληροφοριών και πληροφοριακού υλικού, ταινιών, υλικού εκθέσεων καθώς και επισκέψεων δημοσιογράφων. Τα προαναφερθέντα υλικά θα είναι αφορολόγητα όσον αφορά τους δασμούς και τα τέλη χαρτοσήμου, βάσει της Συμφωνίας για την Τελωνειακή Διευκόλυνση της Τουριστικής Κίνησης, που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη στις 4 Ιουνίου 1954 και βάσει του Σι ρωματικού Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας, καθώς και σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους.

Άρθρο 6

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη υποστηρίζουν την αμοιβαία ανταλλαγή εμπειρογνωμόνων για ταξίδια καθώς και επαγγελματικού υλικού πληροφοριών και εγγράφων.

Άρθρο 7

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη, για να προάγουν την εφαρμογή της Συμφωνίας, θα αναθέσουν στους κρατικούς τους οργανισμούς τουρισμού να συναντιούνται εναλλάξ στις δύο χώρες τους και να επεξεργάζονται ένα σχέδιο εργασίας προς εκτέλεση και να επιβλέπουν την εφαρμογή του.

Άρθρο 8

Η Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ την ημέρα κατά την οποία τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα ειδοποιήσουν αμοιβαία το ένα το άλλο ότι θα έχουν εκπληρώσει τις επιβαλλόμενες συνταγματικές υποχρεώσεις τους. Η Συμφωνία θα παραμείνει σε ισχύ για περίοδο πέντε ετών και θα ανανεωθεί αυτόματα για μία περίοδο πέντε ακόμη ετών, εκτός εάν κα ..ιο από τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιήσει γραπτώς για τη λήξη της, έξι μήνες πριν από την εκπνοή της Συμφωνίας.

Υπογράφηκε στην Αθήνα σήμερα την 26η Νοεμβρίου 1987, σε δύο πρωτότυπα στα ελληνικά και τα ουγγρικά. Τα κείμενα και των δύο γλωσσών είναι εξίσου αυθεντικά.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας	Για την Κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας
(υπογραφή)	(υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα-Πρακτικά που θα υπογράφονται βάσει του άρθρου 7 της Συμφωνίας θα εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού θα αρχίσει από τη δι, ισίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρούμενης Συμφωνίας από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων που προβλέπει το άρθρο 8 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 5 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ	**ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 7 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1971

Κύρωση του Καταστατικού Χάρτη των Εθνικών Επιτροπών για την UNESCO και περί συστάσεως της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την UNESCO.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Περί συστάσεως της προβλεπόμενης από το άρθρ. 7 παρ.1 της Τελικής Πράξεως της Συνδιασκέψεως δια την ίδρυσιν Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών δια την Εκπαίδευσιν, την επιστήμην και την Μόρφωσιν, κυρωθείσης διά του άρθρου μόνου του ν.δ. 184/1946 (Φ.Ε.Κ.328) Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής (Ε.Ε.Ε.) για την UNESCO και καθορισμού των αρμοδιοτήτων της.

Άρθρο πρώτο

Κύρωση του καταστατικού χάρτη των εθνικών επιτροπών για την UNESCO

Κυρούται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος ο Καταστατικός Χάρτης των Εθνικών Επιτροπών για την UNESCO, που εγκρίθηκε από την 20ή γενική συνέλευση των κρατών μελών της (27.11.1978), το πλήρες κείμενο του οποίου σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση του στην ελληνική έχει ως εξής:

The Charter of National Commissions for UNESCO

Preamble

Whereas the purpose of the United Nations Educational. Scientific and Cultural Organization, as assioned to it by its Constitution is to contribute to peace and security by promoting collaboration among the nations through education, science and culture in order to further universal respect for justice, for the rule of law and for the human rights and fundamental freedoms which are affirmed for the peoples of the world, without distinction of race, sex, language or religion, by the Charter of the United Nations.

Whereas it is essential, if the Organization is to achieve this purpose, that in each Member state it should have the active support of the intellectual and scientific communities and the co-operation of the population.

Considering the framework provided by Article VII of the Constitution, which stipulates to this end that "each Member State shall make such arrangements as suit its particular conditions for the purpose of associating its principal bodies interested in educational, scientific and cultural matters with the work of the Organization, preferably by the formation of a National Commission broadly representative of the Government and such bodies".

Whereas National Commissions, established under Article VII of the Constitution, are helping in an effective way to make Unesco's objectives better known, broaden its range of influence and promote the execution of its programme, by involving the intellectual and scientific communities of their respective in this work.

Whereas the General Conference, on various occasions and particularly at its nineteenth session, has emphasized the need to associate Member States, through their National Commissions, more closely with the formulation, implementation and evaluation of the Organization's programmes, and has recommended that National Commisions be strengthened as advisory

liaison, information and executive bodies and that co-operation between National Commissions be furthered at the subregional, regional and interregional levels.

The General Conference, meeting in Paris at this twentieth session, this twenty-seventh day of November 1978 approves the present Charter of National Commissions for Unesco.

Article I. Purpose and functions

1. The functions of national Commissions is to involve in Unesco's activities the various ministerial departments, agencies, institutions, organizations and individuals working for the advancement of education, science, culture and information, so that each Member State may:

a) contribute to the maintenance of peace and security and the common welfare of mankind by participating in the activities of Unesco which aim to advance the mutual knowledge and understanding of peoples, give fresh impulse to popular education and to the spread of culture, and preserve, increase and diffuse knowledge;

b) play an ever-increasing role in Unesco's work, and particularly in the formulation and execution of its programmes.

2. For this purpose, National Commissions:

a) co-operate with their governments and with services, organizations, institutions and individuals concerned with questions within Unesco's competence;

b) encourage participation of national, governmental and nongovernmental institutions and various individuals in the formulation and execution of Unesco's programmes so as to secure for the Organization all the intellectual, scientific, artistic or administrative assistance that it may require;

c) disseminate information on the objectives, programme and activities of Unesco and endeavour to arouse public interest in them.

3. In addition, and depending on the requirements and arrangements of each Member State, National Commissions may:

a) participate in the planning and execution of activities entrusted to Unesco which are undertaken with the assistance of the United Nations Development Programme (UNDP), the United Nations Environment Programme (UNEP), the United Fund for Population Activities and other international programmes;

b) participate in the search of candidates for Unesco posts financed under the Regular Programme or from extrabudgetary sources, and the placement of Unesco fellowship holders;

c) participate with other National Commissions in joint studies on matters of interest to Unesco;

d) undertake on their own initiative other activities related to the general objectives of Unesco.

4. National Commissions collaborate with each other and with Unesco's Regional Offices and centres in fostering regional, subregional and bilateral co-operation in education, the sciences, culture and information, particularly through the joint formulation and execution of programmes. This co-operation may bear upon the preparation, implementation and evaluation of projects and may take the form of joint surveys, seminars, meetings and conferences and exchanges of information, material and visits.

Article II. Role of National Commissions in their relations with Member States

1. Each Member State defines the responsibilities of its own National Commissions. In general, National Commissions:

a) foster close liaison between State agencies and services, professional and other associations, universities and other centres of research and education, and other institutions concerned with education, the sciences, culture and information;

b) co-operate with the delegations of their respective governments at the General Conference and at other intergovernmental meetings convened by Unesco, inter alia by preparing the contributions of their governments to the work of these meetings;

c) follow the development of Unesco's programme and call the attention of the appropriate agencies to the potential benefits of international co-operation;

d) contribute to national activities related to Unesco's programme and to the evaluation thereof;

e) provide a channel for desseminating information obtained from other countries on matters of domestic interest in education, the sciences, culture and information;

f) encourage, at the national level, interdisciplinary dialogue and co-operation between institutions concerned with education, the sciences, culture and information, with a view to helping to bring intellectual resources to bear on certain priorities for development.

2. Depending on the arrangements made by each Member State. National Commissions may also be expected, inter alia:

a) to assume, alone or in collaboration with other bodies, responsibility for the operation of Unesco projects in the country and for national participation in subregional, regional, or international Unesco activities;

b) to inform national agencies and institutions of the conclusions and recommendations adopted by the General Conference or by other meetings, or included in studies and reports; to encourage their discussion in the light of national needs and priorities; and to provide for such follow-up activities as may be required.

Article III. Services rendered to Unesco by National Commissions

1. In each Member State, the National Commissions ensures the permanent presence of Unesco in its country and contributes to the Organization's effort to promote international co-operation in the field of intellectual activities.

2. National Commissions are important sources of information for Unesco on national requirements and priorities in regard to education, science, culture and information, thereby enabling the Organization to take Member States' requirements more fully into account when preparing its programmes. They also contribute to the Organization's standard-setting work and to the orientation or execution of its programme by making their views known when surveys or inquires are carried out by replying to questionnaires.

3. National Commissions disseminate information:

a) to the mass media and the general public, on Unesco's objectives, programmes and activities;

b) to individuals and institutions concerned with any aspect of Unesco's work.

4. National Commissions must be able to contribute effectively to the implementation of Unesco's programme:

a) by mobilizing on its behalf the assistance and support of the country's specialized communities;

b) by assuming operational responsibility for some of Unesco's programme activities.

Article IV. Responsibilities of Member States towards National Commissions

1. It is uncumbent upon each Member State, under the Article VII of the Constitution, to provide its National Commissions with the status, structure and resources necessary to enable it effectively to discharge its responsibilities to Unesco and to the Member State.

2. Each National Commission will normally include representatives of ministerial departments, services and other bodies interested in matters of education, science, culture and information, as well as representative individuals belonging to the specialized communities involved. Its members should be sufficiently senior and competent to secure for it the support and co-operation of ministries, services, national institutions and persons capable of contributing to Unesco's work.

3. National Commissions may include executive and standing committees, co-ordinating bodies, subcommissions and any other subsidiary body, as appropriate.

4. For their effective operation, National Commissions require:

a) a legal status which is consistent with Article VII of the Constitution of Unesco and the provisions of the Charter and which clearly defines the responsibilities vested in the National Commissions, its membership, the conditions governing its operation and the resources on which it may draw;

b) A permanent secretariat, provided with:

i. A high-level staff, whose status, and in particular that of its Secretary-General, should be clearly defined, and who should be appointed for a sufficiently long period to ensure the necessary continuity of experience;

ii. sufficient authority and financial means to enable it to carry out efficiently the functions specified in this Charter and to increase its participation in the activities of the Organization.

5. It is important for close collaboration to be established in each Member State between its permanent delegation to Unesco and its National Commission.

Article V. Responsibilities of Unesco towards National Commissions

1. It is incubent upon the Director-General of Unesco to take the measures that he deems most appropriate in order to involve National Commissions in the formulation, implementation and evaluation of the Organization's programme and activities and to ensure that close liaison is established between its various regional services, centres and offices and the National Commissions.

2. The Organization fosters the development of National Commissions and supplies them, to the utmost of its ability, with the facilities needed for the discharge of their functions:

a) by giving advice and making available the services of consultants or members of the Secretariat in order to assist Member States, at their request, to establish or reorganize their National Commission;

b) by providing training for new Secretaries-General and other officials of National Commissions;

c) by providing them with material assistance;

d) by informing them of all missions of visiting Unesco officials and consultants and of any other Unesco activity planned in their country;

e) by providing them with documentation and information materials;

f) by providing support for the National Commissions in the translation, adaption and dissemination of the publications and documents of Unesco in national languages, and assistance in the production of their own publications.

3. Unesco can extend and develop its action through National Commissions by:

a) entering into contracts with them, wherever necessary, for the execution of activities included in its programme;

b) providing financial support for regular subregional and regional meetings held by National Commissions for the purpose of discussing common concerns, formulating proposals relating to the programmes and arranging for the joint execution of specific projects;

c) providing advice and technical support for such meetings through the participation of Unesco officials;

d) fostering the establishment of co-operative relation enabling the decisions taken at subregional and regional meetings to be followed up;

e) providing financial and technical support for the liaison machinery established by National Commissions;

f) fostering the organization of meetings of Secretaries- General Conference.

4. Unesco encourages contacts between the National Commissions of the different regions by continuing and increasing the support it gives to:

a) meetings of groups of Secretaries-General from all regions to exchange ideas and experiences on specific problems;

b) interregional collective consultations of Secretaries-General of National Commissions;

c) National Commissions of one region wishing to send an observer to the conferences of National Commissions of other regions;

d) joint projects and other co-operative activities undertaken by National Commissions of different regions.

Ο ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΥΝΕΣΚΟ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Επειδή ο σκοπός του Εκπαιδευτικού, Επιστημονικού και Πολιτιστικού Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, όπως ανατίθεται σ' αυτόν από τον Καταστατικό του Χάρτη, είναι να "συμβάλλει στην ειρήνη και την ασφάλεια προωθώντας τη συνεργασία μεταξύ των Εθνών διά μέσου της παιδείας, της επιστήμης και του πολιτισμού, για να προωθήσει τον παγκόσμιο σεβασμό της δικαιοσύνης, του νόμου και των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών που κατοχυρώνονται για τους λαούς του κόσμου, αδιακρίτως φυλής, φύλου, γλώσσας ή θρησκείας, από τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών".

Επειδή είναι βασικό, αν ο Οργανισμός θέλει να επιτύχει το σκοπό αυτόν, ότι σε κάθε Κράτος μέλος θα πρέπει να

έχει την ενεργό υποστήριξη των πνευματικών και επιστημονικών κοινοτήτων και τη συνεργασία του πληθυσμού.

Εν όψει του πλαισίου που παρέχει το άρθρο VII του Καταστατικού Χάρτη, που ορίζει ρητώς προς το σκοπό αυτόν ότι "κάθε Κράτος μέλος θα λάβει τις κατάλληλες για τις ιδιαίτερες συνθήκες του διατάξεις με σκοπό να συνδέσει τους κυρίους οργανισμούς του που ενδιαφέρονται για τα εκπαιδευτικά, επιστημονικά και πολιτιστικά θέματα με το έργο του Οργανισμού, κατά προτίμησιν με τη συγκρότηση μιας Εθνικής Επιτροπής, ευρέως αντιπροσωπευτικής της κυβερνήσεως και των οργανισμών αυτών".

Επειδή οι Εθνικές Επιτροπές, που έχουν συσταθεί δυνάμει του άρθρου VII του Καταστατικού Χάρτη, βοηθούν κατά αποτελεσματικό τρόπο να γίνουν καλύτερα γνωστοί οι στόχοι της Ουνέσκο, να διερευνηθεί το φάσμα επιρροής της και να προωθηθεί η εκτέλεση του προγράμματός της, εξασφαλίζοντας τη συμμετοχή των πνευματικών και επιστημονικών κοινοτήτων των αντίστοιχων χωρών τους στο έργο αυτό.

Επειδή η Γενική Διάσκεψη, σε διάφορες ευκαιρίες και ιδιαιτέρως κατά την 19η σύνοδό της, έχει υπογραμμίσει την ανάγκη να συνδεθούν τα Κράτη μέλη, μέσω των Εθνικών Επιτροπών τους, στενότερα με τη διαμόρφωση, εφαρμογή και αξιολόγηση των προγραμμάτων του Οργανισμού, και έχει συστήσει να ενισχυθούν οι Εθνικές Επιτροπές ως συμβουλευτικά, συνδετικά, πληροφοριακά και εκτελεστικά όργανα και να επεκταθεί η συνεργασία μεταξύ των Εθνικών Επιτροπών στο υποπεριφερειακό, περιφερειακό και διαπεριφερειακό επίπεδο.

Η Γενική Διάσκεψη, κατά την 19η σύνοδό της που πραγματοποιείται στο Παρίσι, σήμερα, 27 Νοεμβρίου 1978, εγκρίνει τον παρόντα Καταστατικό Χάρτη των Εθνικών Επιτροπών για την Ουνέσκο.

Άρθρο I
Σκοπός και Καθήκοντα

1. Η αποστολή των Εθνικών Επιτροπών είναι να συμπεριλάβει στις δραστηριότητες της Ουνέσκο τα διάφορα υπουργικά τμήματα, τις υπηρεσίες, τα ιδρύματα, τους οργανισμούς και τα άτομα που εργάζονται για την προώθηση της παιδείας, της επιστήμης, του πολιτισμού και της πληροφόρησης, έτσι ώστε κάθε Κράτος μέλος να μπορεί:

α. να συμβάλει στη διατήρηση της ειρήνης και ασφάλειας και της κοινής ευημερίας της ανθρωπότητας συμμετέχοντας στις δραστηριότητες της Ουνέσκο που αποσκοπούν στο να προωθήσουν τη αμοιβαία γνώση και κατανόηση των λαών, να δώσουν νέα ώθηση στην λαϊκή εκπαίδευση και στην εξάπλωση της παιδείας και να διαφυλάξουν, να αυξήσουν και να διαδώσουν την γνώση·

β. να παίζει ένα διαρκώς μεγαλύτερο ρόλο στο έργο της Ουνέσκο και ιδιαιτέρως στην επεξεργασία και εκτέλεση των προγραμμάτων της.

2. Για το σκοπό αυτόν, οι Εθνικές Επιτροπές:

α. συνεργάζονται με τις κυβερνήσεις τους και με τις υπηρεσίες, οργανισμούς, ιδρύματα και άτομα που ασχολούνται με τα θέματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ουνέσκο·

β. ενθαρρύνουν τη συμμετοχή εθνικών, κυβερνητικών και μη-κυβερνητικών ιδρυμάτων και διαφόρων ατόμων στην επεξεργασία και εκτέλεση των προγραμμάτων της Ουνέσκο, ώστε να εξασφαλίζουν για τον Οργανισμό όλη την πνευματική, επιστημονική, καλλιτεχνική ή διοικητική βοήθεια που μπορεί να χρειάζεται·

γ. παρέχουν πληροφορίες για τους στόχους, το πρόγραμμα και τις δραστηριότητες της Ουνέσκο και προσπαθούν να προκαλέσουν το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης γι' αυτά.

3. Επί πλέον και αναλόγως των αναγκών και των διατάξεων κάθε Κράτους μέλους, οι Εθνικές Επιτροπές μπορούν:

α. να συμμετέχουν στον προγραμματισμό και την εκτέλεση δραστηριοτήτων που έχουν ανατεθεί στην Ουνέσκο, οι οποίες έχουν αναληφθεί με τη βοήθεια του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για την Ανάπτυξη (UNDP), του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το Περιβάλλον (UNEP), του Ταμείου των Ηνωμένων Εθνών για Πληθυσμιακές Δραστηριότητες (UNFPA) και άλλων διεθνών προγραμμάτων·

β. να συμμετέχουν στην αναζήτηση υποψηφίων για τις θέσεις της Ουνέσκο που χρηματοδοτούνται από το Κανονικό Πρόγραμμα ή από πηγές εντός προϋπολογισμού και στην τοποθέτηση των υποτρόφων της Ουνέσκο·

γ. να συμμετέχουν μαζί με άλλες Εθνικές Επιτροπές σε κοινές μελέτες επί θεμάτων που ενδιαφέρουν την Ουνέσκο·

δ. να αναλαμβάνουν με δική τους πρωτοβουλία άλλες πρωτοβουλίες που σχετίζονται με τους γενικούς στόχους της Ουνέσκο.

4. Οι Εθνικές Επιτροπές συνεργάζονται μεταξύ τους και με τα περιφερειακά γραφεία και κέντρα της Ουνέσκο για να ενθαρρύνουν την περιφερειακή, υποπεριφερειακή και διμερή συνεργασία στην εκπαίδευση, τις επιστήμες, τον πολιτισμό και την πληροφόρηση, ιδιαιτέρως μέσω της κοινής επεξεργασίας και εκτέλεσης των προγραμμάτων. Αυτή η συνεργασία μπορεί να αφορά την προετοιμασία, εφαρμογή και αξιολόγηση προγραμμάτων και μπορεί να λάβει τη μορφή κοινών ερευνών, σεμιναρίων, συναντήσεων και διασκέψεων και ανταλλαγών πληροφοριών, εγγράφων και επισκέψεων.

Άρθρο II
Ρόλος των Εθνικών Επιτροπών στις σχέσεις τους με τα Κράτη μέλη

1. Κάθε Κράτος μέλος καθορίζει τα καθήκοντα της δικής του Εθνικής Επιτροπής. Γενικά, οι Εθνικές Επιτροπές:

α. ενθαρρύνουν το στενό σύνδεσμο μεταξύ των κρατικών οργάνων και υπηρεσιών, των επαγγελματικών και άλλων σωματείων, των πανεπιστημίων και άλλων ιδρυμάτων που ασχολούνται με την παιδεία, τις επιστήμες, τον πολιτισμό και την πληροφόρηση·

β. συνεργάζονται με τις αντιπροσωπείες των αντίστοιχων κυβερνήσεών τους στη Γενική Διάσκεψη και σε άλλες διακυβερνητικές συναντήσεις που συγκαλεί η Ουνέσκο, μεταξύ άλλων προετοιμάζοντας τη συμβολή των κυβερνήσεών τους στο έργο των συναντήσεων αυτών·

γ. ακολουθούν την εξέλιξη του προγράμματος της Ουνέσκο και εφιστούν την προσοχή των αρμόδιων οργάνων στα πιθανά οφέλη της διεθνούς συνεργασίας·

δ. συμβάλλουν στις εθνικές δραστηριότητες, που σχετίζονται με το πρόγραμμα της Ουνέκσο και την αξιολόγησή του·

ε. εξασφαλίζουν τη διάδοση των πληροφοριών που προέρχονται από άλλες χώρες και αφορούν θέματα εθνικού ενδιαφέροντος στους τομείς της παιδείας, των επιστημών, του πολιτισμού και της πληροφόρησης·

στ. ενθαρρύνουν, στο εθνικό επίπεδο, το διάλογο μεταξύ

των διαφόρων επιστημονικών κλάδων και τη συνεργασία μεταξύ των ιδρυμάτων που ασχολούνται με την παιδεία, τις επιστήμες, τον πολιτισμό και την πληροφόρηση, με σκοπό να βοηθήσουν τους πνευματικούς κύκλους να συνδεθούν με ορισμένες αναπτυξιακές προτεραιότητες.

2. Αναλόγως των διατάξεων που έχει θεσπίσει κάθε Κράτος μέλος, οι Εθνικές Επιτροπές μπορούν, μεταξύ άλλων:

α. να αναλαμβάνουν, μόνες ή σε συνεργασία με άλλους οργανισμούς, την ευθύνη και τη λειτουργία των προγραμμάτων της Ουνέσκο στην χώρα τους και για την εθνική συμμετοχή στις υποπεριφερειακές, περιφερειακές ή διεθνείς δραστηριότητες της Ουνέσκο·

β. να ενημερώνουν τους εθνικούς οργανισμούς και ιδρύματα για τα συμπεράσματα και τις συστάσεις που υιοθετεί η Γενική Διάσκεψη ή άλλα συνέδρια ή περιλαμβάνονται σε μελέτες και εκθέσεις, να ενθαρρύνουν τη συζήτησή τους υπό το φως των εθνικών αναγκών και προτεραιοτήτων και να οργανώνουν τις συμπληρωματικές δραστηριότητες που πιθανόν να είναι αναγκαίες.

Άρθρο III
Υπηρεσίες που προσφέρουν στην Ουνέσκο οι Εθνικές Επιτροπές

1. Σε κάθε Κράτος μέλος, η Εθνική Επιτροπή εξασφαλίζει τη μόνιμη παρουσία της Ουνέσκο στην χώρα της και συμβάλλει στην προσπάθεια του Οργανισμού να προωθήσει τη διεθνή συνεργασία στον τομέα των πνευματικών δραστηριοτήτων.

2. Οι Εθνικές Επιτροπές είναι σημαντικές πηγές πληροφοριών για την Ουνέσκο όσον αφορά τις εθνικές ανάγκες και προτεραιότητες ως προς την παιδεία, την επιστήμη, τον πολιτισμό και την πληροφόρηση, επιτρέποντας έτσι στον οργανισμό να λάβει καλύτερα υπόψη του τις ανάγκες των Κρατών μελών κατά την επεξεργασία των προγραμμάτων του. Συμβάλλουν επίσης στο κανονιστικό έργο του Οργανισμού και στον προσανατολισμό ή την εκτέλεση του προγράμματός του, γνωστοποιώντας τις απόψεις τους, όταν διεξάγονται έρευνες ή μελέτες, και απαντώντας σε ερωτηματολόγια.

3. Οι Εθνικές Επιτροπές παρέχουν πληροφορίες:

α. στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στην κοινή γνώμη, για τους στόχους, τα προγράμματα και τις δραστηριότητες της Ουνέσκο·

β. στα άτομα και ιδρύματα, που ενδιαφέρονται για οποιαδήποτε πλευρά του έργου της Ουνέσκο.

4. Οι Εθνικές Επιτροπές πρέπει να είναι ικανές να συμβάλλουν αποτελεσματικά στην εφαρμογή του προγράμματος της Ουνέσκο:

α. κινητοποιώντας υπέρ της Ουνέσκο τη βοήθεια και την υποστήριξη των εξειδικευμένων κοινοτήτων της χώρας·

β. αναλαμβάνοντας την ευθύνη για την εκτέλεση ορισμένων δραστηριοτήτων του προγράμματος της Ουνέσκο.

Άρθρο VI
Ευθύνες των Κρατών μελών έναντι των Εθνικών Επιτροπών

1. Είναι καθήκον κάθε Κράτους μέλους, δυνάμει του Άρθρου VII του Καταστατικού Χάρτη, να παρέχει στην Εθνική Επιτροπή του την νομική κατάσταση, τη δομή και τους πόρους που της χρειάζονται για να είναι σε θέση να εκπληρώνει αποτελεσματικά τις υποχρεώσεις της προς την Ουνέσκο και προς το Κράτος μέλος.

2. Κάθε Εθνική Επιτροπή περιλαμβάνει κανονικά εκπροσώπους των υπουργικών τμημάτων, υπηρεσιών και άλλων οργανισμών που ενδιαφέρονται για θέματα παιδείας, επιστήμης, πολιτισμού και πληροφόρησης, καθώς και αντιπροσωπευτικά άτομα που ανήκουν στις ενδιαφερόμενες εξειδικευμένες κοινότητες. Τα μέλη της θα πρέπει να έχουν το ανάλογο επίπεδο και την ικανότητα για να της εξασφαλίζουν την υποστήριξη και τη συνεργασία των υπουργείων, υπηρεσιών, εθνικών ιδρυμάτων και προσώπων, που μπορούν να συμβάλλουν στο έργο της Ουνέσκο.

3. Οι Εθνικές Επιτροπές μπορούν να περιλαμβάνουν εκτελεστικές και μόνιμες επιτροπές, συντονιστικά όργανα, υποεπιτροπές και οποιοδήποτε άλλο αναγκαίο συμπληρωματικό όργανο.

4. Για την αποτελεσματική τους λειτουργία, οι Εθνικές Επιτροπές πρέπει να διαθέτουν:

α. ένα νομικό καθεστώς το οποίο να είναι σύμφωνο προς το Άρθρο VII του Καταστατικού Χάρτη της Ουνέσκο και προς τις διατάξεις του παρόντος Καταστατικού Χάρτη και το οποίο να καθορίζει σαφώς τα καθήκοντα που ανατίθενται στην Εθνική Επιτροπή, τη σύνθεσή της, τους όρους που διέπουν τη λειτουγία της και τους πόρους που μπορεί να αντλεί·

β. μία μόνιμη γραμματεία που θα διαθέτει:

ι. προσωπικό υψηλού επιπέδου, η νομική κατάσταση του οποίου και ιδιαιτέρως αυτή του Γενικού Γραμματέως της, θα πρέπει να ορίζεται σαφώς και η θητεία του οποίου θα πρέπει να είναι επαρκούς διάρκειας, για να εξασφαλίζει την αναγκαία συνέχεια της εμπειρίας·

ιι. επαρκή εξουσία και οικονομικά μέσα για να της επιτρέπουν να εκπληρώνει αποτελεσματικά τα καθήκοντα που καθορίζονται στον παρόντα Καταστατικό Χάρτη και να αυξάνει τη συμμετοχή της στις δραστηριότητες του Οργανισμού.

5. Είναι σημαντικό να αναπτυχθεί στενή συνεργσία σε κάθε Κράτος μέλος ανάμεσα στη μόνιμη αντιπροσωπεία του στην Ουνέσκο και την Εθνική Επιτροπή του.

Άρθρο V
Ευθύνες της Ουνέσκο έναντι των Εθνικών Επιτροπών

1. Είναι καθήκον του Γενικού Διευθυντού της Ουνέσκο να λαμβάνει τα μέτρα που θεωρεί καταλληλότερα για να συνδέσει τις Εθνικές Επιτροπές με την επεξεργασία, εφαρμογή και αξιολόγηση του προγράμματος και των δραστηριοτήτων του Οργανισμού και να εξασφαλίζει την καθιέρωση στενού συνδέσμου μεταξύ των διαφόρων περιφερειακών υπηρεσιών, κέντρων και γραφείων του και των Εθνικών Επιτροπών.

2. Ο Οργανισμός ευνοεί την ανάπτυξη των Εθνικών Επιτροπών και τους παρέχει, στο μέγιστο δυνατό βαθμό, τα αναγκαία μέσα για την εκτέλεση των καθηκόντων τους:

α. δίνοντας συμβουλές και θέτοντας στη διάθεση των Κρατών μελών τις υπηρεσίες των συμβούλων ή μελών της Γραμματείας, για να τα βοηθήσει, κατόπιν αιτήσεώς τους, να συγκροτήσουν ή να αναδιοργανώσουν την Εθνική Επιτροπή τους·

β. εξασφαλίζοντας την εκπαίδευση νέων Γενικών Γραμματέων και άλλων αξιωματούχων των Εθνικών Επιτροπών·

γ. παρέχοντάς τους υλική βοήθεια·

δ. ενημερώνοντάς τες για όλες τις αποστολές αξιωματούχων και συμβούλων της Ουνέσκο και για οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα της Ουνέσκο, που προγραμματίζεται στην χώρα τους·

ε. προμηθεύοντάς τους, τεκμηρίωση και πληροφοριακό υλικό·

στ. βοηθώντας τις Εθνικές Επιτροπές στην μετάφραση, προσαρμογή και διάδοση των εκδόσεων και εγγράφων της Ουνέσκο στις εθνικές γλώσσες και στην έκδοση των δικών τους εκδόσεων.

3. Η Ουνέσκο μπορεί να επεκτείνει και να αναπτύξει τη δράση της μέσω των Εθνικών Επιτροπών:

α. συνάπτοντας συμβόλαια με αυτές, όπου υπάρχει ανάγκη, για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμά της·

β. παρέχοντας οικονομική υποστήριξη για τακτικές υποπεριφερειακές και περιφερειακές συναντήσεις, πραγματοποιούμενες από τις Εθνικές Επιτροπές με σκοπό τη συζήτηση θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος, τη διατύπωση προτάσεων σχετικά με τα προγράμματα και την οργάνωση της κοινής εκτέλεσης συγκεκριμένων προγραμμάτων·

γ. παρέχοντας συμβουλές και τεχνική βοήθεια για τέτοιου είδους συναντήσεις με τη συμμετοχή αξιωματούχων της Ουνέσκο·

δ. ενθαρρύνοντας την καθιέρωση σχέσεων συνεργασίας που θα επιτρέπουν την εκτέλεση των αποφάσεων που έχουν ληφθεί σε υποπεριφερειακές και περιφερειακές συναντήσεις·

ε. παρέχοντας οικονομική και τεχνική βοήθεια για τους μηχανισμούς σύνδεσης, που έχουν δημιουργήσει οι Εθνικές Επιτροπές·

στ. ενθαρρύνοντας την οργάνωση συναντήσεων των Γενικών Γραμματέων, ιδιαιτέρως με την ευκαιρία των συνόδων της Γενικής Διάσκεψης.

4. Η Ουνέσκο ενθαρρύνει τις επαφές μεταξύ των Εθνικών Επιτροπών των διαφόρων περιοχών συνεχίζοντας και αυξάνοντας την υποστήριξη που παρέχει:

α. στις συναντήσεις ομάδων Γενικών Γραμματέων από όλες τις περιοχές για την ανταλλαγή ιδεών και εμπειριών επί συγκεκριμένων προβλημάτων·

β. στις διαπεριφερειακές συλλογικές διαβουλεύσεις Γενικών Γραμματέων Εθνικών Επιτροπών·

γ. στις Εθνικές Επιτροπές μιας περιοχής που επιθυμούν να αποστείλουν παρατηρητή στις διασκέψεις των Εθνικών Επιτροπών άλλων περιοχών·

δ. στα κοινά προγράμματα και άλλες δραστηριότητες, που έχουν αναλάβει από κοινού Εθνικές Επιτροπές διαφόρων περιοχών.

Άρθρο δεύτερο
Σύσταση Νομικού Προσώπου

Συνιστάται υπό την άμεσον και αποκλειστικήν εποπτείαν του Υπουργού Εξωτερικών νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία "Ελληνική Εθνική Επιτροπή για την UNESCO", σε εφαρμογή του άρθρου 7 παρ.1 της Τελικής Πράξεως της Διασκέψεως των Ηνωμένων Εθνών για την ίδρυση Εκπαιδευτικού, Επιστημονικού και Μορφωτικού Οργανισμού, που υπογράφηκε στο Λονδίνο στις 16.11.1945 και κυρώθηκε με το ν.δ. 184/1946. Το ανωτέρω νομικό πρόσωπο, υπαγόμενο στον δημόσιο τομέα, διέπεται από τις ακόλουθες διατάξεις:

ΑΡΘΡΟ 1
ΣΚΟΠΟΙ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ - ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

Οι σκοποί και η λειτουργία της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την UNESCO καθορίζονται από το άρθρο I του παραπάνω Χάρτη των Εθνικών Επιτροπών για την UNESCO, οι δε αρμοδιότητες αυτής, τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και έναντι της UNESCO και της Γραμματείας της, καθορίζονται από τα άρθρα II και III του εν λόγω Χάρτη. Τις αρμοδιότητές της ασκεί η Εθνική Επιτροπή υπό την εποπτεία του Υπουργείου των Εξωτερικών, σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν.1104/1980.

ΑΡΘΡΟ 2
ΟΡΓΑΝΑ

1. Όργανα της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την UNESCO είναι η ολομέλεια, το διοικητικό συμβούλιο, ο πρόεδρος, και ο γενικός γραμματέας.

2. Τα άτομα που απαρτίζουν τα πιο πάνω όργανα και ο αντιπρόεδρος επιλέγονται μεταξύ στελεχών αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών, εκπαιδευτικών και ερευνητικών ιδρυμάτων, προσωπικοτήτων και εκπροσώπων οργανισμών ενασχολουμένων με θέματα παιδείας, επιστημών, πολιτισμού και πληροφόρησης. Θεωρείται αυτοδικαίως μέλος της ολομέλειας ο εκάστοτε μόνιμος αντιπρόσωπος της Ελλάδας στην UNESCO.

ΑΡΘΡΟ 3
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

1. Ο αριθμός των μελών της ολομέλειας και η διάρκεια της θητείας τους ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών σε συννενόηση με άλλα υπουργεία ιδιαίτερα αρμόδια σε θέματα της UNESCO. Κριτήριο της επιλογής τους από τον Υπουργό Εξωτερικών είναι οι ειδικές γνώσεις, η πείρα και οι αρμοδιότητές τους, με βάση τις οποίες μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικά στην επίτευξη των σκοπών της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την UNESCO.

2. Η ολομέλεια συνέρχεται υποχρεωτικώς άπαξ του έτους σε τακτική σύνοδο. Εκτάκτως δε οσάκις παρίσταται ανάγκη κατόπιν προσκλήσεως του προέδρου.

3. Οι αρμοδιότητες της ολομέλειας είναι οι εξής:

α) Λαμβάνει γνώση, συζητά και υποβάλλει προτάσεις επί θεμάτων συμμετοχής της Ελλάδας στο έργο της UNESCO και ειδικότερα σε ό,τι αφορά τα προγράμματα αυτής και τις προτάσεις για την πραγματοποίησή τους.

β) Εισηγείται στην Κυβέρνηση πάνω σε θέματα της γενικής πολιτικής μέσα στα πλαίσια της UNESCO.

γ) Οργανώνεται σε επί μέρους ομάδες, που αντιστοιχούν σε αντικείμενα δραστηριοτήτων του προγράμματος, ενημερώνεται και εισηγείται πάνω σε θέματα, που απασχολούν τις ομάδες αυτές.

δ) Συντάσσει τον κανονισμό της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής.

ΑΡΘΡΟ 4
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. Το διοικητικό συμβούλιο είναι δεκαπενταμελές, βρίσκεται σε απαρτία όταν παρίστανται τουλάχιστον οκτώ μέλη και αποτελείται εκτός από τον πρόεδρο και τον εκάστοτε

προϊστάμενο της Α7 Διευθύνσεως Διεθνών Οργανισμών και Διασκέψεων του Υπουργείου Εξωτερικών ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, από πρόσωπα τα οποία επιλέγονται μεταξύ των μελών της ολομέλειας και ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γεωργίας, Πολιτισμού, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Το διοικητικό συμβούλιο εκλέγει τον ταμία και όποιο άλλο όργανο ορίζει ο κανονισμός λειτουργίας της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής, τον οποίο η ίδια εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 8 του παρόντος. Οι αποφάσεις του διοικητικού συμβολίου λαμβάνονται με σχετική πλειοψηφία, σε περίπτωση δε τυχόν ισοψηφίας επικρατεί η ψήφος του προέδρου.

2. Το διοικητικό συμβούλιο έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α) Καταρτίζει σχέδιο δραστηριοτήτων της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής, τα σχέδια ενεργειών για μελέτη ή καθορισμό των στόχων του προγράμματος της UNESCO·

β) μελετά και εισηγείται αρμοδίως προτάσεις που υποβάλλονται στην ολομέλεια·

γ) παρακολουθεί τις εξελίξεις πραγματοποιήσεως των προγραμμάτων·

δ) βρίσκεται σε συνεχή επαφή με την μόνιμη αντιπροσωπεία της Ελλάδας στην έδρα της UNESCO, και τις αρμόδιες διευθύνσεις των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γεωργίας, Πολιτισμού, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και με ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, κέντρα και ινστιτούτα σπουδών και ερευνών·

ε) κάνει προτάσεις για τη σύνθεση της ελληνικής εκπροσώπησης στις διάφορες διασκέψεις, συναντήσεις, σεμινάρια και άλλες εκδηλώσεις της UNESCO ή άλλων Εθνικών Επιτροπών, τις οποίες υποβάλλει στην αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Εξωτερικών για σχετική έγκριση.

ΑΡΘΡΟ 5
ΠΡΟΕΔΡΟΣ - ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών, το δε αξίωμά τους είναι άμισθο. Ο πρόεδρος προεδρεύει των συνεδριάσεων της ολομέλειας και του διοικητικού συμβουλίου. Εκπροσωπεί την Ελληνική Εθνική Επιτροπή για την UNESCO στις δημόσιες αρχές, στα όργανα του Διεθνούς Οργανισμού UNESCO, στις ομοειδείς ξένες επιτροπές, στα δικαστήρια και εξωδίκως. Ο αντιπρόεδρος αναπληροί τον πρόεδρο ελλείποντα, απόντα ή κωλυόμενο.

ΑΡΘΡΟ 6
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

1. Ο γενικός γραμματέας διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για ορισμένο ή αόριστο χρόνο. Όταν ο γενικός γραμματέας απουσιάζει ή κωλύεται αναπληρώνεται από τον αναπληρωτή γενικό γραμματέα. Ο νόμιμος αναπληρωτής του γενικού γραμματέα ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών μεταξύ των στελεχών του προσωπικού της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την UNESCO. Ο γενικός γραμματέας, ή σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του, ο νόμιμος αναπληρωτής αυτού, εκτελούν χρέη εισηγητή χωρίς δικαίωμα ψήφου στις συνεδριάσεις της ολομέλειας και του διοικητικού συμβουλίου.

2. Ο γενικός γραμματέας έχει τις εξής αρμοδιότητες:

α) Προΐσταται των υπηρεσιών της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την UNESCO·

β) Εκτελεί τις αποφάσεις και οδηγίες της ολομέλειας και του διοικητικού συμβουλίου. Σε συνεργασία με τον πρόεδρο προετοιμάζει προτάσεις για το πρόγραμμα δραστηριοτήτων, τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό.

ΑΡΘΡΟ 7
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Οι θέσεις του αναγκαίου υπαλληλικού προσωπικού, επιστημονικού και διοικητικού, μπορούν να πληρούνται είτε με απόσπαση λειτουργών ή υπαλλήλων από άλλη δημόσια υπηρεσία ή νομικά πρόσωπα δημόσιου δικαίου και λοιπούς φορείς του δημόσιου τομέα με κοινή απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών και του αρμόδιου ή εποπτεύοντος υπουργού, είτε με διορισμό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για ορισμένο ή αόριστο χρόνο. Το προσωπικό αυτό πρέπει να διακρίνεται για το υψηλό επίπεδο παιδείας και πνευματικής του καλλιέργειας.

ΑΡΘΡΟ 8
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Όλα τα θέματα, σχετικά με την εσωτερική δομή και λειτουργία της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής, τη σύσταση θέσεων και την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού αυτής, ρυθμίζονται από τον εσωτερικό της κανονισμό, ο οποίος συντάσσεται από το αρμόδιο όργανό της, κατά την παράγραφο (3), εδάφ. (δ) του άρθρου 3 του παρόντος νόμου. Ο εσωτερικός κανονισμός εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εξωτερικών και Οικονομικών, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΑΡΘΡΟ 9
ΕΠΙΚΟΥΡΙΑ

Η Ελληνική Εθνική Επιτροπή για την UNESCO θα επικουρείται στην εκτέλεση του έργου της από τις αρμόδιες για την UNESCO υπηρεσίες των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γεωργίας, Πολιτισμού, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

ΑΡΘΡΟ 10
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΡΟΙ

Οι πόροι της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την UNESCO είναι οι εξής:

α) Χορηγίες και δωρεές, τις οποίες η UNESCO, άλλοι διεθνείς οργανισμοί, ενώσεις, ιδρύματα ή ιδιώτες αποφασίζουν να παράσχουν στην Ελληνική Εθνική Επιτροπή για την UNESCO·

β) ετήσια επιχορήγηση του Δημοσίου εγγραφόμενη στον προϋπολογισμό των Υπουργείων Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γεωργίας, Πολιτισμού, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

ΑΡΘΡΟ 11
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΕΛΕΓΧΟΣ

Οι Υπουργοί Προεδρίας της Κυβέρνησης, Εξωτερικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γεωργίας, Πολιτισμού, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Οικονομικών ορίζουν με αποφάσεις τους τα εκάστοτε όργανα και τη διαδικασία που θα ακολουθείται για τη διαχείριση των πιστώσεων και τον έλεγχο των δαπανών της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για την UNESCO.

ΑΡΘΡΟ 12

Κάθε προγενέστερη διάταξη, αντικείμενη αμέσως ή εμμέσως στις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου, καταργείται.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 5 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΩΤ. ΚΟΥΒΕΛΑΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΣΩΤ. ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΓΕΩΡΓ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΑΝΝΑ ΨΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ

ΠΕΡΙΒ., ΧΩΡΟΤ. ΚΑΙ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
ΑΧΙΛ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΑΝΔΡ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 7 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1972

Κύρωση Συμφωνίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την ενθάρρυνση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας για την ενθάρρυνση και αμοιβαία προστασία των επενδύσεων, η οποία υπογράφηκε στην Αθήνα στις 26 Μαΐου 1989 και της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

AGREEMENT
BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC
AND THE GOVERNMENT OF THE HUNGARIAN PEOPLE'S
REPUBLIC FOR THE ENCOURAGEMENT AND RECIPROCAL
PROETECTION OF INVESTMENTS

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Hungarian People's Republic

DESIRING to intensify economic cooperation to the mutual benefit of both countries,

INTENDING to create favourable conditions for investments by investors of either Party in the territory of the other Party,

and

RECOGNIZING that encouragement and protection of investments on the basis of the present Agreement stimulates the initiative in this field

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

For the purposes of the present Agreement:

1. the term "investments" shall comprise every kind of asset connected with the participation in companies and joint ventures, more particularly, though not exclusively:

a) movable and immovable property as well as any other rights in rem in respect of every kind of asset;

b) rights derived from shares, bonds and other kinds of interests in companies;

c) title to money, goodwill and other assets and to any per formance having an economic value;

d) rights in the field of intellectual property, technical processes and know-how;

2. the term "investor" shall comprise with regard to either Contracting Party:

a) natural persons having the nationality of that Contracting Party in accordance with its law;

b) legal persons constituted in accordance with the law of that Contracting Party.

Article 2

1. Each Contracting Party shall in its territory promote investments by investors of the other Contracting Party and admit such investments in accordance with its legislation.

2. The present Agreement shall apply to investments made by investors of either Contracting Party in conformity with the provisions of law of the other Contracting Party in its territory from the first January 1973.

Article 3

1. Each Contracting Party shall ensure fair and equitable treatment to the investments of investors of the other Contract ing Party and shall not impair, by unreasonable or discriminatory measures, the operation, management, maintenance, use, enjoyment or disposal thereof by those investors.

2. More particularly, each Contracting Party shall accord to such investments full security and protection which in any case shall not be less than that accorded to investments of investor of any third State.

3. If a Contracting Party has accorded special advantages to investors of any third State by virtue of agreements establishing customs unions, economic unions or similar institutions, or on the basis of interim agreements leading to such unions or insti tutions, that Contracting Party shall not be obliged to accord such advantages to investors of the other Contracting Party.

4. The treatment granted under the present Article shall not extend to taxes, fees, charges and to fiscal deductions and exemptions granted by either Contracting Party to investor of third States by virtue of a double taxation agreement or other agreements regarding matters of taxation, or on the basis of reciprocity with a third State.

Article 4

1. Neither Contracting Party shall take any measures depriving, directly or indirectly, investors of the other Contracting Party of their investments unless the following conditions are complied with:

a) the measures are taken in the public interest and under due process of law;

b) the measures are not discriminatory or contrary to any undertaking which the former Contracting Party may have given;

c) the measures are accompanied by provision for the payment of just compensation. Such compensation shall be paid and made transferable without undue delay.

2. Investors of either Contracting Party whose investments suffer losses in the territory of the other Contracting Party owing to war or other armed conflict, state of emergency, revolt or riot, shall be accorded treatment no less favourable by such other Contracting Party than that Party accords to investors of any third State as regards restitution, indemnification, compen sation or other valuable consideration. Such payments shall be freely transferable between the two Contracting Parties.

Article 5

The Contracting Parties shall guarantee the transfer of pay ments related to an investment. The transfers shall be made in a freely convertible currency, without undue restriction and delay in accordance with laws and regulations in force at the date of transfer in the territory of the host country. Such transfers include in particular, though not exclusively:

a) capital and additional amounts to maintain or increase the investment;

b) profits, interest, dividends and other current income;

c) funds in repayment of loans;

d) royalties or fees;

e) proceeds of sale or liquidation of the investment.

Article 6

If the investments of an investor of the one Contracting Party are insured against non-commercial risks under a system established by law, any subrogation of the insurer or re-insurer into the rights of the said investor pursuant to the terms of such insurance shall be recognized by the other Contracting Party.

Article 7

If the provisions of law of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or esta blished hereafter between the Contracting Parties in addition to the present Agreement contain a regulation, whether general or specific, entitling investments by investors of the other Con tracting Party to a treatment more favourable than is provided for by the present Agreement, such regulation shall to the extend that it is more favourable prevail over the present Agreement.

Article 8

Either Contracting Party may propose the other Party to con sult on any matter affecting the operation of the present Agree ment. The other Party shall accord sympathetic consideration to and shall afford adequate opportunity for such consultation.

Article 9

1. Any dispute between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of the present Agreement shall as far as possible be settled by the Governments of the two Con tracting Parties.

2. If the dispute cannot thus be settled within six months from the beginning of the negotiations, it shall upon the request of either Contracting Party be submitted to an arbitral tribunal.

3. The arbitral tribunal shall be constituted as follows: each Contracting Party shall appoint one arbitrator and these two arbitrators shall agree upon a national of a third State as chairman. The arbitrators shall be appointed within three months, the chairman within five months from the date on which either Contracting Party has informed the other Contracting Party that it intends to submit the dispute to an arbitral tribunal.

4. If one of the Parties fails to appoint its arbitrator and has not proceeded to do so within the specified period, the other Party may invite the Secretary General of the United Nations to make the necessary appointment.

If the two arbitrators are unable to reach an agreement, in the specified period, on the choice of the third arbitrator, either Party may invite the Secretary General of the United Nations to make the necessary appointment.

5. The arbitral tribunal shall decide on the basis of respect for the law, including particularly the present Agreement and other relevant agreements existing between the two Contracting Parties and the generally acknowledged rules and principles of international law.

6. Unless the Parties decide otherwise, the tribunal shall determine its own procedure.

7. The tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such decision shall be final and binding on the Parties.

8. Each Contracting Party shall bear the cost of the arbitra tor appointed by itself and of its representation. The cost of the chairman as well as the other costs will be born in equal parts by the Contracting Parties.

Article 10

1. Any dispute between either Contracting Party and the investor of the other Contracting Party concerning expropriation or nationalization of an investment shall as far as possible be settled by the disputing parties in an amicable way.

2. If such disputes cannot be settled within six months from the date either party requested amicable settlement, it shall upon request of the investor be submitted to:

a) the Arbitration Institute of the Arbitral Tribunal of the Chamber of Commerce in Stockholm;

b) the Arbitral Tribunal of the International Chamber of Com merce in Paris;

c) the International Centre for the Settlement of Investment Disputes in case both Contracting Parties have become members of the Convention of 18 March 1965 on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States.

Article 11

1. The present Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the date on which the Contract ing Parties have informed each other in writing that the proce dures constitutionally required therefor in their respective countries have been complied with, and shall remain in force for a period of 15 years.

2. Unless notice of termination has been given by either Con tracting Party at least six months before the date of expiry of its validity, the present Agreement shall be extended tacitly for periods of 10 years, each Contracting Party reserving the right to terminate the Agreement upon notice of at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

3. In respect of investments made before the date of the ter mination of the present Agreement the foregoing Articles thereof shall continue to be effective for a further period of 10 years from that date.

Done in duplicate at Athens, in the English language, on this 26th day of May 1989.

For the Government of the Hellenic Republic	For the Government of the Hungarian People's Republic
PANAYIOTIS ROUMELIOTIS	ANDRAS PATKO
MINISTER OF DEPUTY	MINISTER
NATIONAL ECONOMY	OF FINANCES

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να ενισχύσουν την οικονομική συνεργασία προς αμοιβαίο όφελος των δύο χωρών,

ΑΠΟΣΚΟΠΩΝΤΑΣ στη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για επενδύσεις από επενδυτές του ενός Μέρους στο έδαφος του άλλου Μέρους,

και

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η ενθάρρυνση και προστασία των επενδύσεων στη βάση της παρούσας Συμφωνίας τονώνει την πρωτοβουλία στον τομέα αυτόν,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1
Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας:

1. Ο όρος "επενδύσεις" περιλαμβάνει κάθε είδους περιουσιακό στοιχείο που συνδέεται με τη συμμετοχή σε εταιρίες και μικτές επιχειρήσεις και ειδικότερα, αν και όχι αποκλειστικά:

α) δικαιώματα κυριότητος επί κινητών και ακινήτων, καθώς και οποιαδήποτε άλλα εμπράγματα δικαιώματα αναφορικά με κάθε είδος περιουσιακού στοιχείου·

β) δικαιώματα που πηγάζουν από μετοχές, ομολογίες και άλλες μορφές εταιρικών δικαιωμάτων·

γ) χρηματικές απαιτήσεις, απαιτήσεις που απορρέουν από επιχειρηματική φήμη και άλλα στοιχεία ενεργητικού και απαιτήσεις από κάθε παροχή που έχει οικονομική αξία·

δ) δικαιώματα στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας, της τεχνολογίας και της τεχνογνωσίας·

2. Ο όρος "επενδυτής" περιλαμβάνει αναφορικά με κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος:

α) φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια του Συμβαλλόμενου αυτού Μέρους σύμφωνα με τη νομοθεσία του·

β) νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου αυτού Μέρους.

Άρθρο 2

1. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη προωθεί στο έδαφός του επενδύσεις από επενδυτές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους και κάνει δεκτές τέτοιες επενδύσεις σύμφωνα με τη νομοθεσία του.

2. Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται για επενδύσεις που έγιναν από επενδυτές του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του τελευταίου από 1ης Ιανουαρίου 1973.

Άρθρο 3

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διασφαλίζει ίση και δίκαιη μεταχείριση των επενδύσεων επενδυτών του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους και δεν παραβλάπτει, με παράλογα ή διακριτικά μέτρα, τη λειτουργία, διαχείριση, διατήρηση, χρήση, απόλαυση ή εκχώρηση τούτων από τους παραπάνω επενδυτές.

2. Ειδικότερα, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος παρέχει στις επενδύσεις αυτές πλήρη ασφάλεια και προστασία, η οποία σε οποιαδήποτε περίπτωση δεν πρέπει να είναι μικρότερη από αυτήν που παρασχέθηκε για επενδύσεις επενδυτών οποιουδήποτε τρίτου κράτους.

3. Εάν ένα Συμβαλλόμενο Μέρος έχει παραχωρήσει ειδικά προνόμια σε επενδυτές οποιουδήποτε τρίτου κράτους με βάση συμφωνίες συστάσεως τελωνειακών ενώσεων, οικονομικών ενώσεων ή παρεμφερών θεσμικών οργάνων ή στη βάση ενδιάμεσων συμφωνιών που οδηγούν σε τέτοιες ενώσεις ή οργανισμούς, το Συμβαλλόμενο αυτό Μέρος δεν θα έχει την υποχρέωση παραχώρησης τέτοιων προνομίων σε επενδυτές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

4. Η μεταχείριση που επιφυλάσσεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν επεκτείνεται σε φόρους, τέλη, επιβαρύνσεις, καθώς και φορολογικές μειώσεις και απαλλαγές που παρέχονται από οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος σε επενδυτή τρίτου Κράτους με βάση μία συμφωνία διπλής φορολογίας ή άλλες συμφωνίες που αφορούν θέματα φορολογίας ή στη βάση της αμοιβαιότητας με ένα τρίτο Κράτος.

Άρθρο 4

1. Κανένα Συμβαλλόμενο Μέρος δεν λαμβάνει μέτρα που αποστερούν, αμέσως ή εμμέσως, τους επενδυτές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους των επενδύσεών τους, εκτός εάν τηρηθούν οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) τα μέτρα λαμβάνονται με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το νόμο·

β) τα μέτρα δεν κάνουν διακρίσεις και δεν είναι αντίθετα προς οποιαδήποτε υποχρέωση έχει ενδεχομένως αναληφθεί από το προηγούμενο Συμβαλλόμενο Μέρος·

γ) τα μέτρα συνοδεύονται από όρους για την καταβολή δίκαιης αποζημίωσης. Μια τέτοια αποζημίωση καταβάλλεται και μεταφέρεται χωρίς καθυστέρηση.

2. Οι επενδυτές οποιουδήποτε Συμβαλλόμενου Μέρους, των οποίων οι επενδύσεις υφίστανται ζημίες στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους λόγω πολέμου ή άλλης ένοπλης σύγκρουσης, κατάστασης έκτακτης ανάγκης, εξεγέρσεων ή ταραχών, απολαμβάνουν μεταχείρισης από αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος όχι λιγότερο ευνοϊκής από εκείνης που το Μέρος αυτό επιφυλάσσει στους επενδυτές οποιουδήποτε τρίτου κράτους σχετικά με επανορθώσεις, αποζημιώσεις ή άλλες χρηματικές καταβολές. Τέτοιου είδους πληρωμές μεταφέρονται ελευθέρως μεταξύ των δύο Συμβαλλόμενων Μερών.

Άρθρο 5

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη εγγυώνται τη μεταφορά των πληρωμών που αφορούν μία επένδυση. Οι μεταφορές γίνονται σε ελευθέρως μετατρέψιμο νόμισμα, χωρίς αδικαιολόγητους περιορισμούς και καθυστερήσεις σύμφωνα με τους ισχύοντες κατά την ημερομηνία της μεταφοράς στο έδαφος της φιλοξενούσας χώρας νόμους και κανονισμούς. Τέτοιες μεταφορές περιλαμβάνουν ειδικότερα, αν και όχι αποκλειστικά:

α) κεφάλαιο και επιπρόσθετα ποσά για συντήρηση ή αύξηση της επένδυσης·

β) κέρδη, τόκους, μερίσματα και άλλο τρέχον εισόδημα·

γ) χρηματικούς πόρους για αποπληρωμή δανείων·

δ) δικαιώματα ή αμοιβές·

ε) προϊόντα πώλησης ή ρευστοποίησης της επένδυσης.

Άρθρο 6

Εάν οι επενδύσεις επενδυτού του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους ασφαλίζονται κατά μη εμπορικών κινδύνων σύμφωνα με νομοθετική ρύθμιση, οποιαδήποτε υποκατάσταση του ασφαλιστή ή αντασφαλιστή στα δικαιώματα του προαναφερόμενου επενδυτή σύμφωνα με τους όρους μιας τέτοιας ασφάλισης αναγνωρίζεται από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Άρθρο 7

Εάν οι διατάξεις της νομοθεσίας οποιουδήποτε Συμβαλλόμενου Μέρους ή οι υφιστάμενες ή οι μέλλουσες να καθιερωθούν μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών παράλληλα προς την παρούσα Συμφωνία, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, υποχρεώσεις περιέχουν ρύθμιση, γενική ή ειδική, που παρέχει το δικαίωμα σε επενδύσεις επενδυτών του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους για ευνοϊκότερη μεταχείριση από ό,τι προβλέπεται από την παρούσα Συμφωνία, μία τέτοια ρύθμιση, στο βαθμό που είναι ευνοϊκότερη, υπερισχύει της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 8

Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος δύναται να προτείνει διαβουλεύσεις στο άλλο Μέρος πάνω σε οποιοδήποτε θέμα αφορά τη λειτουργία της παρούσας Συμφωνίας. Το άλλο Μέρος εξετάζει το αίτημα ευνοϊκά και παρέχει επαρκείς ευκαιρίες για τέτοιες διαβουλεύσεις.

Άρθρο 9

1. Οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών, που αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας, διευθετείται, όσο αυτό είναι δυνατόν, από τις Κυβερνήσεις των δύο Συμβαλλόμενων Μερών.

2. Εάν η διαφορά δεν δύναται να διευθετηθεί ως ανωτέρω μέσα σε έξι μήνες από την έναρξη των διαπραγματεύσεων, παραπέμπεται μετά από αίτηση του ενός ή του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, ενώπιον διαιτητικού δικαστηρίου.

3. Η συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου έχει ως εξής: Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διορίζει ένα διαιτητή και οι δύο αυτοί διαιτητές συμφωνούν για το διορισμό υπηκόου τρίτου κράτους ως προέδρου. Ο διορισμός των διαιτητών πραγματοποιείται εντός τριών μηνών, του δε προέδρου εντός πέντε μηνών από την ημερομηνία γνωστοποιήσεως του ενός Συμβαλλόμενου Μέρους στο άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος της πρόθεσής του να υποβάλει τη διαφορά σε διαιτητικό διακανονισμό.

4. Εφ' όσον ένα των Μερών δεν διορίσει το διαιτητή ή δεν προχωρήσει στο διορισμό του εντός της καθορισμένης χρονικής περιόδου, το άλλο Μέρος δύναται να προσκαλέσει το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να προβεί στον αναγκαίο διορισμό.

Σε περίπτωση αδυναμίας των δύο διαιτητών να καταλήξουν σε συμφωνία μέσα στα πλαίσια της προδιαγεγραμμένης περιόδου, όσον αφορά την επιλογή του τρίτου διαιτητή, οποιοδήποτε Μέρος δύναται να προσκαλέσει το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να προβεί στον αναγκαίο διορισμό.

5. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει με βάση το σεβασμό προς το νόμο, συμπεριλαμβανομένης ειδικότερα της παρούσας Συμφωνίας και άλλων σχετικών συμφωνιών, που υφίστανται μεταξύ των δύο Συμβαλλόμενων Μερών, καθώς και των γενικά παραδεκτών κανόνων και αρχών του διεθνούς δικαίου.

6. Εκτός εάν τα Μέρη αποφασίσουν άλλως, το δικαστήριο καθορίζει την εσωτερική του διαδικασία.

7. Το δικαστήριο εκδίδει την απόφασή του με πλειοψηφία. Η απόφαση αυτή είναι οριστική και δεσμευτική για τα Μέρη.

8. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος αναλαμβάνει τη δαπάνη του διορισμένου από το ίδιο διαιτητού, καθώς και της εκπροσώπησής του. Τα έξοδα του προέδρου, καθώς επίσης και άλλα έξοδα, αναλαμβάνονται κατ' ισομοιρία από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

Άρθρο 10

1. Διαφορά που αναφύεται μεταξύ οποιουδήποτε Συμβαλλόμενου Μέρους και του επενδυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, σχετικά με την απαλλοτρίωση ή εθνικοποίηση μίας επένδυσης, διευθετείται κατά το δυνατό από τα διάδικα μέρη με φιλικό τρόπο.

2. Σε περίπτωση αδυναμίας διευθέτησης των διαφορών αυτών εντός έξι μηνών από την ημερομηνία που το ένα ή το άλλο Μέρος ζήτησε φιλικό διακανονισμό, παραπέμπονται μετά από αίτηση του επενδυτή:

α) στο Ινστιτούτο Διαιτησίας του Διαιτητικού Δικαστηρίου του Εμπορικού Επιμελητηρίου στη Στοκχόλμη·

β) στο Διαιτητικό Δικαστήριο του Διεθνούς Εμπορικού Επιμελητηρίου στο Παρίσι·

γ) στο Διεθνές Κέντρο για το Διακανονισμό Διαφορών που προκύπτουν από επενδύσεις σε περίπτωση που και τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη έχουν γίνει μέλη της Σύμβασης της 18ης Μαρτίου 1965 περί Διακανονισμού Διαφορών εξ Επενδύσεων μεταξύ Κρατών και Υπηκόων Άλλων Κρατών.

Άρθρο 11

1. Η παρούσα Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την ημερομηνία εγγράφου γνωστοποιήσεως του ενός Μέρους προς το άλλο ότι τηρήθηκαν οι συνταγματικά απαιτούμενες διαδικασίες στις αντίστοιχες χώρες τους και θα παραμείνει σε ισχύ για περίοδο 15 ετών.

2. Εκτός εάν το ένα ή το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος προβεί σε καταγγελία τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την

ημερομηνία λήξης της ισχύος της, η παρούσα Συμφωνία θα παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους 10 ετών, κάθε δε Συμβαλλόμενο Μέρος θα διατηρεί, κατόπιν γνωστοποιήσεως, το δικαίωμα της καταγγελίας της Συμφωνίας τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την ημερομηνία λήξης της παρούσας περιόδου ισχύος της.

3. Αναφορικά με επενδύσεις που έγιναν πριν από την ημερομηνία καταγγελίας της παρούσας Συμφωνίας, τα παραπάνω άρθρα αυτής θα συνεχίσουν να ισχύουν για παραπέρα περίοδο 10 ετών από εκείνη την ημερομηνία.

Έγινε σε δύο αντίγραφα στην Αθήνα, στην αγγλική γλώσσα στις 26 Μαΐου 1989.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (Υπογραφή)	ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ (Υπογραφή)
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ	ANDRAS PATKO
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ	ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρουμένης Συμφωνίας από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 11 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 5 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ	**ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΝ. ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 7 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

---

(4)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1973

Κύρωση Συμφωνίας οικονομικής, βιομηχανικής, τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας και των παραρτημάτων I και II αυτής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνονται και έχουν την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία οικονομικής, βιομηχανικής, τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας και τα παραρτήματα αυτής: (I) που αναφέρεται στους τομείς συνεργασίας και (II) που αναφέρεται στους κανόνες διαδικασίας της Μικτής Ελληνο-αλβανικής Επιτροπής οικονομικής, βιομηχανικής, τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας, που υπογράφηκαν στα Τίρανα στις 18 Νοεμβρίου 1987 και των οποίων το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Οικονομικής, βιομηχανικής, τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας, διακατεχόμενες από την επιθυμία να προαγάγουν περαιτέρω τη συνεργασία στους οικονομικό, βιομηχανικό, τεχνικό και επιστημονικό τομείς, βάσει των αρχών του σεβασμού, της εθνικής κυριαρχίας, ισότητας, μη επεμβάσεως στις εσωτερικές υποθέσεις, αμοιβαίου συμφέροντος και καλής γειτονίας, συμφώνησαν τα κάτωθι:

Άρθρο 1

Τα δύο Μέρη θα λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για να προαγάγουν την οικονομική, βιομηχανική, τεχνική και επιστημονική συνεργασία ούτως ώστε τα σύγχρονα τεχνολογικά επιτεύγματα σε διάφορους τομείς να χρησιμοποιηθούν προς όφελος και των δύο χωρών.

Άρθρο 2

Τα δύο Μέρη θα διαθέσουν τις απαραίτητες ευκολίες και κάθε άλλη δυνατή βοήθεια στα αρμόδια ιδρύματα, οργανισμούς, επιχειρήσεις και εταιρείες, ούτως ώστε να εξασφαλισθεί καρποφόρος οικονομική, βιομηχανική, τεχνική και επιστημονική συνεργασία.

Άρθρο 3

Παράλληλα με τις παραδοσιακές μορφές του εξωτερικού εμπορίου, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις, τις δυνατότητες και τους ισχύοντες σε κάθε χώρα νόμους, τα δύο Μέρη θα ενθαρρύνουν τη συνεργασία στα ακόλουθα:

- σχεδιασμό νέων έργων στη βιομηχανία, γεωργία, κατασκευές, συγκοινωνίες, επικοινωνίες, ενέργεια, καθώς επίσης επέκταση των υπαρχουσών δυνατοτήτων των ανωτέρω κλάδων·
- παράδοση μηχανημάτων, εξοπλισμών, ανταλλακτικών κ.λπ.·
- ανταλλαγή επιστημονικών και τεχνικών επιτευγμάτων, άδειες παραγωγής και τεχνογνωσία, καθώς επίσης ανταλλαγή πληροφοριών, επί των τεχνικών και επιστημονικών δεδομένων·
- επαγγελματική εκπαίδευση και μεταπτυχιακές σπουδές·
- ανταλλαγή επιστημόνων, εμπειρογνωμόνων και ειδικών·
- οργάνωση επιστημονικών και τεχνικών σεμιναρίων, συμποσίων, διασκέψεων καθώς επίσης τεχνικών και εμπορικών εκθέσεων·
- συνεργασία στο πεδίο των εφηρμοσμένων επιστημών με σκοπό την εφαρμογή των επιτευγμάτων τους στη βιομηχανική, αγροτική παραγωγή και άλλους τομείς της οικονομίας.

Άρθρο 4

Τα δύο Μέρη θα ανταλλάξουν εν καιρώ τις απαραίτητες πληροφορίες στους συγκεκριμένους τομείς συνεργασίας. Η εκτέλεση της παρούσας Συμφωνίας θα συμβάλει στην αύξηση και επέκταση των εμπορικών ανταλλαγών μεταξύ των δύο χωρών.

Άρθρο 5

Τα δύο Μέρη θα συγκεντρώσουν τη συνεργασία τους στους τομείς αμοιβαίου συμφέροντος σύμφωνα με το συνημμένο Παράρτημα I που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος

της Συμφωνίας. Η παρούσα Συμφωνία δεν αποκλείει επίσης τη δυνατότητα συνεργασίας σε άλλους τομείς και μορφές, επί των οποίων τα δύο Μέρη θα συμφωνήσουν.

Άρθρο 6

Για την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας, τα ιδρύματα, οι οργανισμοί, οι επιχειρήσεις και οι εταιρείες των δύο Μερών θα υπογράψουν μεταξύ τους συμφωνίες, πρωτόκολλα, προγράμματα ή συμβόλαια, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία στην κάθε χώρα.

Κάθε Μέρος θα χρηματοδοτήσει και θα πιστώσει τα ιδρύματά του, τους οργανισμούς του, τις επιχειρήσεις του και τις εταιρείες του, προκειμένου να γίνει δυνατή η πραγματοποίηση αυτών των συμφωνιών, πρωτοκόλλων, προγραμμάτων και συμβολαίων.

Άρθρο 7

Οι πληρωμές για την παράδοση των αγαθών και την παροχή υπηρεσιών μεταξύ των δύο χωρών θα πραγματοποιηθούν σε μετατρέψιμο συνάλλαγμα, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία περί συναλλάγματος αμφοτέρων των χωρών.

Άρθρο 8

Τα δύο Μέρη θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια, σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία, για να άρουν πιθανά εμπόδια κατά την πορεία της συνεργασίας τους, εντός των πλαισίων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 9

Με σκοπό να εξασφαλισθεί η υλοποίηση της παρούσας Συμφωνίας, τα δύο Μέρη θα συστήσουν Μικτή Επιτροπή για την οικονομική, βιομηχανική, τεχνική και επιστημονική συνεργασία, αποτελούμενη από αντιπροσώπους αμφοτέρων των Κυβερνήσεων. Στη Μικτή Επιτροπή θα ανατεθούν τα κάτωθι κυρίως καθήκοντα:

- εξέταση εφαρμογής της Συμφωνίας - προσδιορισμός των συγκεκριμένων τομέων της συνεργασίας·
- εξέταση των προτάσεων και προσδιορισμός άλλων πρόσθετων μέτρων ώστε να εξασφαλισθούν οι απαραίτητες ευκολίες και προϋποθέσεις για την υλοποίηση της συνεργασίας αυτής
- ανταλλαγή απόψεων επί διαφόρων προγραμμάτων που πρόκειται να εφαρμοσθούν στις δύο χώρες, ώστε να εκτιμηθούν οι συγκεκριμένες δυνατότητες της συνεργασίας.

Οι κανόνες της διαδικασίας της Ελληνο-αλβανικής Μικτής Επιτροπής για την οικονομική, βιομηχανική, τεχνική και επιστημονική συνεργασία καθορίζονται στο συνημμένο Παράρτημα ΙΙ που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 10

Η παρούσα Συμφωνία μπορεί να αλλαγεί ή να τροποποιηθεί με την έγγραφη συγκατάθεση των δύο Μερών.

Άρθρο 11

Οι διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας εφαρμόζονται επίσης και στις συμφωνίες, πρωτόκολλα, προγράμματα και συμβόλαια που συνομολογούνται βάσει αυτής, αλλά που δεν έχουν εφαρμοσθεί μέχρι την εκπνοή της ισχύος της.

Άρθρο 12

Η παρούσα Συμφωνία θα τεθεί σε ισχύ προσωρινά από τη ημερομηνία υπογραφής της και οριστικά από την ημερομηνία ανταλλαγής διακοινώσεων, δια της διπλωματικής οδού, που επιβεβαιώνουν την επικύρωσή της, σύμφωνα με τη νομοθεσία της κάθε χώρας.

Η παρούσα Συμφωνία θα ισχύσει για περίοδο πέντε ετών, από την ημερομηνία υπογραφής της. Αν δεν δοθεί γραπτή προειδοποίηση καταγγελίας ενός των Μερών, έξι μήνες πριν από τη λήξη της ισχύος της, θα ανανεωθεί σιωπηρά για περίοδο ενός έτους, και μετά από έτος σε έτος.

Η παρούσα Συμφωνία υπεγράφη στα Τίρανα, στις 18 Νοεμβρίου 1987 σε δύο πρωτότυπα, στην ελληνική και αλβανική γλώσσα, τα οποία είναι εξίσου αυθεντικά.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ
(Υπογραφή)	(Υπογραφή)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Στη Συμφωνία οικονομικής, βιομηχανικής, τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας

Α. Τομείς για οικονομική συνεργασία:

Ι. Εμπορεύματα που ενδιαφέρουν τους δύο συμβαλλομένους:

1. Γεωργικά προϊόντα, γεωργικές πρώτες ύλες, τρόφιμα:
- Εσπεριδοειδή
- Άλλα νωπά και αποξηραμένα φρούτα και λαχανικά
- Καπνός
- Βαμβάκι
- Πόσιμο νερό
- Τοματοπολτός
- Ρεβύθια
- Χυμοί φρούτων
- Κονσέρβες φρούτων
- Κονσέρβες λαχανικών
- Σπόροι
- Διάφοροι καρποί κελυφωτοί
- Ρετσίνια
- Αρνιά (ζωντανά και κρέας)
- Κρέας σαλιγκαριών
- Φρέσκα μύδια
- Κονσέρβες μυδιών
- Βάτραχοι (ζωντανοί και κρέας)
- Ιχθυέλαια
- Εδώδιμα έλαια μη ραφινέ
- Άλευρα για πέστροφες
- Σογιάλευρα
- Φαρμακευτικά φυτά
- Κακάο σε βαλάνους
- Βούτυρο κακάου
- Γάλα σκόνη
- Διάφορα τρόφιμα
- Μεταλλικά νερά
- Κελύφη σαλιγκαριών
- Κονσέρβες ψαριών

2. Ενέργεια και βιομηχανικές πρώτες ύλες:
- Ντήζελ
- Άσφαλτος
- Ηλεκτρική ενέργεια
- Υγραέριο
- Βενζίνη σούπερ
- Λιθάνθρακες
- Χρωμίτης
- Εμπλουτισμένο χρώμιο
- Σιδηρονικέλιο και μεταλλεύματά του
- Μεταλλεύματα πυριτίου - νικελίου
- Σιδηρομαγγάνιο ΜΙΝ 78%

- Μεταλλουργικός άνθρακας
- Σκόνη μαύρου γραφίτη 80-85%
- Λιπαντικά έλαια
- Πολυαιθυλένιο για παραγωγή σάκκων
- Ακατέργαστα δέρματα

3. Βιομηχανικά προϊόντα:
- Χάλυβας και λαμαρίνες χάλυβα
- Φύλλα και πλάκες ανοξείδωτου χάλυβα
- Σωλήνες ανοξείδωτου χάλυβα
- Χάλκινα σύρματα και καλώδια
- Σωλήνες γεωτρήσεων
- Προϊόντα ξύλου
- Προϊόντα γυαλιού
- Είδη εμαγιέ
- Μεταλλικά είδη
- Είδη λαϊκής τέχνης
- Πίπες καπνού
- Γραμματόσημα
- Κιλίμια
- Χαλιά
- Σωλήνες αντλιών συμπιέσεων
- Σωλήνες μεταφοράς πετρελαίου
- Διάφοροι χαλύβδινοι σωλήνες
- Σφαιροειδής χυτοσίδηρος
- Φύλλα ψυχράς ελάσεως
- Λευκοσίδηρος
- Χαλυβδοταινίες
- Χαλυβδοπλεξίδες
- Ηλεκτρόδια συγκολλήσεως
- Αλουμίνιο σε χελώνες
- Κατεργασμένο αλουμίνιο
- Προϊόντα ορείχαλκου (ημιτελή)
- Προϊόντα χαλκού
- Ανώδια νικελίου
- Προϊόντα ψευδαργύρου
- Ορείχαλκος
- Ηλεκτρόδια συγκολλήσεως ανοξείδωτων
- Διμεταλλικές ταινίες
- Ράβδοι συγκολλήσεως
- Διάφορα καλώδια
- Αλουμινόχαρτο για φιάλες γάλακτος
- Λευκοσιδηρά δοχεία
- Βαρέλια για εδώδιμα έλαια
- Επιψευδαργυρωμένα βαρέλια για αιθέρια έλαια
- Τεχνητά δέρματα
- Χαρτόνι σε ίνες
- Χαρτί για συσκευασία καραμελλών
- Χαρτί OFFSET
- Χαρτί γραφής και εντύπων
- Εύκαμπτα καλώδια πολυπροπυλενίου για βάρκες ψαρέματος
- Νήματα πολυεστερικά για πλεκτά
- Νήματα POLYAMID
- Νήματα βισκόζης
- Ακρυλικές κορδέλλες
- Συστρεφόμενα καλύμματα για γυάλινα δοχεία
- Διάφορες κόλλες
- Φελλοί για ψάρεμα
- Επίσωτρα
- Μεταλλικά μέρη παπουτσιών
- Ρουλεμάν
- Ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές συσκευές
- Διάφορα μηχανήματα και εξοπλισμός
- Λαμπτήρες και συστήματα φωτισμού
- Ανταλλακτικά
- Μηχανήματα γεωργικά
- Ηλεκτροκινητήρες
- Αντλίες
- Όργανα μετρήσεως και κοπής
- Εξοπλισμός και μηχανήματα, προϊόντα παραγόμενα κατά παραγγελία με τα υλικά του πελάτου

4. Χημικά προϊόντα:
- Τροτίλη (TNT)
- Δυναμίτης
- Εκρηκτικά EXOGENE
- Υποθειώδες νάτριο
- Αιθέρια έλαια
- Φάρμακα
- Νέφτι
- Καθοδικός χαλκός
- Υδροχλωρικό οξύ
- PHTALAT DIOCTIL
- DIOCTIL SABACAT
- PHTALAT DIBUTIL
- Πολυστερόλη
- Πολυστερίνη
- Διάφορα αέρια
- Βαφές υφασμάτων
- Φυτοφάρμακα
- Εντομοκτόνα
- Οξείδιο του ψευδαργύρου
- Οξείδιο του χρωμίου
- Φυσικό διοξείδιο του μαγγανίου
- Ηλεκτρολυτικό διοξείδιο μαγγανίου
- Λιθοπόνιο
- Βιταμίνες για πτηνοτροφία
- Πυριτικό νάτριο
- Εκχυλίσματα ταννίνης
- Κολοφώνιο

5. Οικοδομικά υλικά:
- Αμίαντος
- Άσβεστος
- Μάρμαρα
- Άμμος
- Χαλίκι
- Τούβλα δόμησης
- Κεραμίδια δόμησης
- Ξυλεία
- Ελαφρά θερμομονωτικά υλικά
- Τσιμέντο
- Πλακάκια
- Είδη υγιεινής
- Αλουμινοκατασκευές

Β. Τομείς για βιομηχανική, τεχνική και επιστημονική συνεργασία:

1. Βιομηχανία, Ορυχεία και Ενέργεια:
- Βιομηχανία υφασμάτων ενδύσεως
- Βιομηχανία επεξεργασίας δερμάτων και γούνας
- Βιομηχανία υποδήσεως
- Βιομηχανία καταναλωτικών αγαθών
- Βιομηχανία υάλου και συσκευασίας υάλου
- Βιομηχανία οικιακών ηλεκτρικών συσκευών
- Βιομηχανία επεξεργασίας ξύλου
- Βιομηχανία επεξεργασίας καπνού και τσιγάρων
- Βιομηχανία επεξεργασίας φρούτων, λαχανικών και ποτών
- Τεχνολογία εκμεταλλεύσεως ορυχείων
- Τεχνολογία σχεδιάσεως και εκμεταλλεύσεως δικτύων ηλεκτρικού ρεύματος
- Τεχνολογία ιχθυοτροφίας και επεξεργασίας ψαριών

2. Γεωργία:
- Γεωργική τεχνολογία
- Σπόροι και πολλαπλασιαστικό υλικό
- Τεχνολογία καλλιέργειας εσπεριδοειδών και ελαιοδένδρων
- Τεχνολογία εκμετάλλευσης δασών και βοσκοτόπων
- Κτηνιατρικές υπηρεσίες και φυτοπροστασία, άρδευση, αποστράγγιση και γονιμοποίηση καλλιεργησίμων εδαφών
- Τεχνολογία προστασίας και συστηματοποίησης εδαφών
- Παραγωγή αγροτικών μηχανών και εξοπλισμού

3. Τηλεπικοινωνίες:
- Τεχνολογία παραγωγής και συντήρησης τηλεπικοινωνιακών μέσων
- Αυτοματοποίηση της τηλεφωνικής επικοινωνίας και στις δύο κατευθύνσεις

4. Μεταφορές:
- Κατασκευές και επισκευές εμπορικών πλοίων και μεταφορικών μέσων
- Τεχνολογία επεξεργασίας αγαθών σε λιμάνια και σιδηροδρομικούς σταθμούς και διάφοροι εξοπλισμοί φόρτωσης και εκφόρτωσης
- Κατασκευή φορτηγών βαγονιών, δεξαμενών βαγονιών και επιβατηγών βαγονιών

5. Υπηρεσίες για Δήμους και Κοινότητες:
- Τεχνολογία επεξεργασίας ύδατος για Δήμους και Κοινότητες
- Επεξεργασία αστικών λυμάτων, απορριμμάτων και αποχετεύσεων
- Εφαρμογές ηλεκτρικής ενέργειας και καυσίμων για Δήμους και Κοινότητες και τεχνολογία για την παραγωγή του ανάλογου εξοπλισμού

6. Κατασκευές:
- Μηχανική σεισμών
- Νέες μέθοδοι για σχεδίαση και κατασκευή οικοδομών
- Υδρομονωτικές και θερμομονωτικές κατασκευές
- Τεχνολογία και παραγωγή οικοδομικών υλικών, μηχανημάτων και ανάλογου εξοπλισμού
- Ανταλλαγή πληροφοριών σε τύπους (νόρμες) και τεχνικούς όρους για κατασκευή έργων, καθώς και στους σταθερότυπους (STANDARDS) κατασκευής οικοδομικών υλικών
- Τεχνολογία ξενοδοχειακών κατασκευών
- Τεχνολογία οδοποιίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κανόνες διαδικασίας της Μικτής Ελληνο-Αλβανικής Επιτροπής οικονομικής, βιομηχανικής, τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας

Άρθρο 1

Η Ελληνο-αλβανική Μικτή Επιτροπή οικονομικής, βιομηχανικής, τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας, εφεξής αποκαλούμενη "Μικτή Επιτροπή" συσταθείσα κατά το άρθρο 9 της "Συμφωνίας οικονομικής, βιομηχανικής, τεχνικής και επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Λαϊκής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Αλβανίας" αποτελείται από τις Αντιπροσωπείες των δύο Μερών με ίσο αριθμό εκπροσώπων των δύο Κυβερνήσεων. Η Αντιπροσωπεία εκάστου μέρους αποτελείται από τον αρχηγό της Αντιπροσωπείας, γραμματέα, μέλη και εμπειρογνώμονες.

Τα δύο Μέρη θα ανακοινώνουν αμοιβαίως τη σύνθεση των Αντιπροσωπειών τους.

Άρθρο 2

Η Μικτή Επιτροπή θα συνέρχεται σε τακτικές και έκτακτες Συνόδους.

Τακτικές Σύνοδοι θα συγκαλούνται κάθε χρόνο εναλλακτικά στην Ελλάδα και την Αλβανία. Τα Μέρη θα συμφωνούν δια της διπλωματικής οδού επί της ημερησίας διατάξεως, των προτάσεων για συγκεκριμένους τομείς συνεργασίας και την ημερομηνία που θα συγκληθεί η Σύνοδος, όχι αργότερα από δύο μήνες πριν από τη σύγκληση.

Έκτακτοι Σύνοδοι θα συγκαλούνται ύστερα από αίτηση ενός των αρχηγών των Αντιπροσωπειών, ο οποίος θα προτείνει επίσης και την ημερήσια διάταξη της Συνόδου.

Άρθρο 3

Προς συζήτηση ειδικών θεμάτων η Μικτή Επιτροπή μπορεί να συνιστά ομάδες εργασίας, που θα ενεργούν εντός των αρμοδιοτήτων που θα τους καθορίζει η Επιτροπή. Επί των υποβαλλόμενων προς εξέταση θεμάτων οι ομάδες εργασίας συντάσσουν εκθέσεις που υποβάλλουν προς έγκριση στη Μικτή Επιτροπή.

Άρθρο 4

Πρόεδρος της Μικτής Επιτροπής είναι ο αρχηγός Αντιπροσωπείας του Μέρους στη χώρα του οποίου συνέρχεται η Σύνοδος.

Άρθρο 5

Τα αποτελέσματα των εργασιών κάθε Συνόδου καταχωρίζονται σε χωριστά Πρωτόκολλα συντασσόμενα σε δύο αντίγραφα, στην ελληνική και αλβανική γλώσσα και υπογράφονται από τους αρχηγούς των δύο Αντιπροσωπειών.

Τα Πρωτόκολλα τίθενται σε ισχύ αφού εγκριθούν από τις Κυβερνήσεις των δύο χωρών.

Άρθρο δεύτερο

Τα σε εκτέλεση της Συμφωνίας αυτής Πρωτόκολλα-Πρακτικά, που καταρτίζονται από τη Μικτή Επιτροπή του άρθρου 9 αυτής, εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, της δε κυρούμενης Συμφωνίας και των Παραρτημάτων I και II αυτής από της ολοκλήρωσης των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 12 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 5 Νοεμβρίου 1991

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΑΝΤ. ΣΑΜΑΡΑΣ**	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ **ΝΙΚ. ΚΛΕΙΤΟΣ**
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ **ΕΥΘ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**	ΓΕΩΡΓΙΑΣ **ΣΩΤ. ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**
ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ **ΓΕΩΡΓ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ**	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ **ΑΝΝΑ ΨΑΡΟΥΔΑ-ΜΠΕΝΑΚΗ**
ΠΕΡΙΒ., ΧΩΡΟΤ. ΚΑΙ ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ **ΑΧΙΛ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ**	ΒΙΟΜΗΧ., ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧ/ΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ **ΑΝΔΡ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΝΙΚ. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 7 Νοεμβρίου 1991

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ